

Sygn. akt VGC 196/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2023r.

Sąd Rejonowy w Toruniu – V Wydział Gospodarczy

w składzie:

przewodniczący: SSR Maciej J. Naworski

protokolant: sekretarz sądowy Irena Serafin

po rozpoznaniu dnia 21 września 2023r.,

w T.

na rozprawie

sprawy

z powództwa D. S. (NIP (...))

przeciwko K. S. (NIP (...))

o zapłatę

zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda D. S. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 10.280zł od dnia 8 września 2022r. do dnia 7 lutego 2023r.,

oddala powództwo w pozostałej części,

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.009,72zł (trzy tysiące dziewięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) z odsetkami w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VGC 196/23

UZASADNIENIE

D. S. żądał od K. S. 12.350zł wynagrodzenia i 186,32zł rekompensaty za koszt odzyskiwania należności z odsetkami. Odnowił bowiem na jego zlecenie drewnianą podłogę a pozwany mu nie zapłacił (k. 3 i 76).

Pozwany zapłacił powodowi w toku sprawy 10.280zł i zaskarżył nakaz zapłaty ponad 2.070zł sumy głównej i co do wszystkich odsetek (k. 35 – 36 i 70). Powód nienależycie bowiem wykonał pracę w jednym z pomieszczeń wobec czego pozwany złożył mu oświadczenie o obniżeniu ceny o 2.070zł; wykonane roboty należy zaś powtórzyć w całym pokoju o powierzchni 23m².

Powód ograniczył się do zaprzeczenia istnienia wad podkreślając zasady dotyczące ciężaru ich dowodzenia (k. 81).

Sąd ustalił, co następuje:

W 2022r. K. S., jako generalny wykonawca remontu części zabytkowej kamienicy zlecił D. S. odnowienie drewnianej podłogi na powierzchni 114m², obejmujące renowację i lakierowanie desek sosnowych za 90zł od metra kwadratowego, płatne w terminie 7 dni od wystawienia rachunku.

Bezsporne (e – mail., k. 51 u dołu).

D. S. wykonał zlecone prace w drugiej połowie sierpnia 2022r.

Bezsporne.

31 sierpnia 2022r. D. S. wystawił K. S. rachunek za renowację i lakierowanie 120m² desek sosnowych jednak potem skorygował powierzchnię do 114m².

Bezsporne (rachunek k. 42 i 13, pismo, k. 41).

W pomieszczeniu numer 48 po wykonaniu prac przez D. S. podłoga była porysowana i powgniatana.

Dowód: zeznania E. S., k. 96 - 96v.,

fotografie, k. 108 - 112.

15 września 2023r. D. S. otrzymał od inwestora wezwanie do poprawienia prac w pomieszczeniu 48.

Dowód: pismo, k. 52.

Pomieszczenie numer 48 ma 23m² powierzchni.

Niezaprzeczone.

Na początku września 2022r. K. S. złożył D. S. reklamację w zakresie prac w pomieszczeniu numer 48 telefonicznie, potem pocztą elektroniczną a wreszcie na piśmie.

Dowód: zeznania E. S., k. 96 - 96v.

e – mail, k. 50,

pismo, k. 41.

W styczniu 2023r. K. S. złożył D. S. oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia o 2.070zł.

Bezsporne (pismo, k. 43 – 44).

7 lutego 2023r. K. S. zapłacił D. S. 10.280zł wynagrodzenia.

Bezsporne (potwierdzenie przelewu, k. 53).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

1. Stan faktyczny był w znacznej części bezsporny, wobec czego Sądu ustalił fakty w oparciu o zgodne oświadczenia stron i art. 230 k.p.c.

Sąd dał wiarę świadkowi, ponieważ wypowiadał się spójnie i logicznie a nie było podstaw do wniosku, że kłamał; jego słowa znalazły też potwierdzenie w dokumentach i zdjęciach; w tej sytuacji pokrewieństwo z powodem było bez znaczenia.

Dokumenty nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane.

To samo dotyczy fotografii złożonych przez pozwanego.

Sąd pominął dowód z zeznań A. C.; z uwagi na ciężką chorobę świadka (k. 104 - 106 i 128) dowód jest niemożliwy do przeprowadzenia (art. 235²§ 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie B. F., ponieważ okoliczności na które została zgłoszona, były nieistotne dla rozstrzygnięcia (art. 235²§ 1 pkt 2 k.p.c.).

Sąd oddalił dowód z przesłuchania ponieważ ma tylko komplementarny charakter (art. 299 k.p.c.).

2. Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań trzeba poczynić następujące uwagi ogólne.

Po pierwsze, proces cywilny jest de lege lata kontradiktoryjny i obowiązuje w nim zasada prawdy formalnej. W konsekwencji na stronach spoczywa obowiązek przeprowadzenia postępowania, w tym złożenia oświadczeń co do okoliczności sprawy; ponoszą też ryzyko zaniechań w tym zakresie.

Po drugie, ciężar dowodu faktów istotnych dla rozstrzygnięcia spoczywa na stronie, która wywodzi z nich skutki prawne (ei incumbit probatio qui dicit – art. 6 k.c.).

Po trzecie, przy umowie o dzieło stosuje się przepisy o rękojmi przy sprzedaży (art. 638 § 1 k.c.).

Po czwarte, sprzedawca odpowiada względem nabywcy jeżeli sprzedana rzecz ma wady polegające na braku właściwości, które powinna mieć lub nie nadaje się do celu, o którym sprzedawca był poinformowany (art. 556 i 556¹§ 1 pkt 1 – 3 w związku z art. 559 k.c.).

Po piąte, jeżeli sprzedana rzecz jest wadliwa, kupujący może złożyć sprzedawcy oświadczenie o obniżeniu ceny, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie; obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady (art. 560 § 1 i 3 k.c.).

3. Z uwagi na częściowe tylko zaskarżenie nakazu zapłaty przedmiotem sporu objęta była część wynagrodzenia powoda, której dotyczyło oświadczenie pozwanego o obniżeniu wynagrodzenia. Rzecz sprowadziła się przy tym do odpowiedzi na pytanie, czy prace powoda, w tej części, były obciążone wadami.

Odpowiedź jest twierdząca.

Pomijając zeznanie świadka, na fotografiach złożonych do akt (zwłaszcza tej, na k. 108) wyraźnie widać liczne uszkodzenia desek, których nie powinno być po renowacji.

W rezultacie wadliwość pracy powoda nie podlega dyskusji co przesądza, że pozwany miał rację w zasadzie.

Także sposób obniżenia ceny nie budzi wątpliwości. Skoro pomieszczenie, w którym znajduje się nieprawidłowo odnowiona podłoga ma 23m² a strony określiły koszt pracy na 90zł za metr kwadratowego, to słusznie pozwany obniżył wynagrodzenie powoda o 2.070zł (23 razy 90). Powszechnie wiadomo bowiem, że w przypadku drewnianych, lakierowanych, podłóg naprawa musi dobrać się na całej powierzchni; nie jest bowiem możliwe osiągnięcie zadowalającego efektu poprzez fragmentaryczne cyklinowanie i położenie nowej warstwy lakieru tylko na wybranej części. Praca powoda w tym pomieszczeniu była zaś bezwartościowa a proporcja zachowana w myśl art. 560 § 3 k.c.

W konsekwencji Sąd oddalił żądanie 2.070zł na podstawie art. 560 § 1 w związku z art. 638 § 1 k.c. Złożenie oświadczenia o obniżeniu wynagrodzenia znosi bowiem roszczenie o jego zapłatę.

Bez znaczenia było przy tym, że inwestor przyjął prace pozwanego nie stwierdzając usterek (k. 14) skoro potem upominał się o ich usunięcie (k. 52). Powód nie uczestniczył zaś w tej czynności i nie był jej stroną; nie był zresztą

stroną umowy pozwanego z inwestorem wobec czego treść protokołu nie przesądza sprawy na jego korzyść. Kluczowe znaczenie miało natomiast przesłuchanie świadka i fotografie, które potwierdziły stanowisko pozwanego.

Powód, poza tezą o prawidłowości swojej pracy, nie podnosił żadnych innych argumentów przeciwko racjom pozwanego; Sąd nie poszukiwał ich więc z urzędu.

4. Pozwany z niezrozumiałych względów kwestionował roszczenie o zapłatę odsetek od części wynagrodzenia, które zapłacił powodowi po terminie; było przecież oczywiście uzasadnione.

Pozwany uścił powodowi 10.280zł dnia 7 lutego 2023r. a kwestionował zasadność roszczenia o wynagrodzenie tylko w części, w której ostatecznie zaskarżył nakaz zapłaty. Powodowi należały się zatem od tej sumy odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst j. Dz. U. z 2023r., poz. 1790).

Strony uzgodniły bowiem termin 7 dni na zapłatę a zmiana rachunku nie była istotna; powód i tak żądał więcej niż 10.280zł zaś pozwany ostatecznie tyle mu zapłacił.

5. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał sprawę 83 setnych (10.280zł z 12.350zł) a pozwany w 17 setnych; pozwany nie zaskarżył nakazu zapłaty w całości, jednak spełnił świadczenie w części po wytoczeniu powództwa a zatem przegrał sprawę w tym zakresie; zaskarżenie nakazu zapłaty skutkuje przy tym upadkiem rozstrzygnięcia o kosztach, niezależnie od zakresu sprzeciwu.

Celowe koszty dochodzenie roszczenia obejmowały 750zł opłaty od pozwu, 17zł opłaty od pełnomocnictwa i 3.600zł wynagrodzenia pełnomocnika i wyniosły 4.367zł a koszty obrony zamykały się w kwocie 3.617zł z tytułu wynagrodzenia zastępcy procesowego i podatku od pełnomocnictwa.

Na korzyść powoda przypadała zatem różnica w wysokości 3.009,72zł (83 setne z 4.367zł minus 17 setnych z 3.617zł).